

ÎNCHEIERE

18 mai 2016
Chișinău

municipiul

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, – Svetlana Filincova,
Judecători – Dumitru Mardari, Maria Ghervas

Examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Eugenia Nastas,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ depusă de către Eugenia Nastas împotriva Consiliului și Primăriei comunei Stăuceni, privind anularea actului administrativ și obligarea emiterii actului,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Eugenia Nastas,

a c o n s t a t a t :

La 24 septembrie 2014 Eugenia Nastas a depus cerere de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ împotriva Consiliului și Primăriei comunei Stăuceni, solicitînd anularea deciziei Consiliului com.Stăuceni nr.5/11 din 15 iulie 2014 în partea respingerii propunerii de eliberare a titlului de proprietate asupra terenului cu nr.cadastral 3153216583 (pct.3), precum și în partea acceptării abrogării deciziei Consiliului com.Stăuceni nr.4/21 din 18.05.2006 „Cu privire la eliberarea titlurilor de folosință” și obligarea Consiliului și Primăriei com.Stăuceni de a emite titlul de proprietate asupra terenului cu nr.cadastral 3153216583, sectorul 1/1-70 Eugeniei Nastas.

În motivarea cererii a indicat că în baza deciziei Consiliului com. Stăuceni nr.4/21 din 18.05.2006, Eugeniei Nastas i-a fost acordat dreptul de folosință asupra terenului cu nr. cadastral 3153216583, cu eliberarea titlului.

La 17 iunie 2014 s-a adresat Consiliului și Primăriei com.Stăuceni cu cerere privind transmiterea dreptului de proprietate asupra acestui teren și eliberarea titlului de proprietate.

Drept răspuns la solicitarea Eugeniei Nastas, prin scrisoarea nr.782 din 21.07.2012 i s-a comunicat că a fost emisă decizia Consiliului com.Stăuceni

nr.5/11 din 15.07.2014, prin care a fost respinsă propunerea de eliberare a titlului de proprietate asupra terenului vizat, iar decizia Consiliului com.Stăuceni nr.4/21 din 18.05.2006 a fost abrogată.

A mai indicat că dreptul de folosință asupra terenului vizat a fost obținut în mod oficial abia în anul 2006, deși Eugenia Nastas, împreună cu membrii familiei, a exercitat cu bună-credință dreptul de posesie și folosință asupra terenului dat încă din anul 1980, fiind achitat anual impozitul pentru imobil.

A susținut că prin abrogarea deciziei nr.4/21 din 18.05.2006 Consiliul a comis acțiuni ilegale și a dat dovadă de lipsă de respect față de locuitorii comunei, care de zeci de ani folosesc terenurile vizate, achită impozitele și își îndeplinesc toate obligațiile în această privință.

Prin hotărîrea Judecătorei sectorului Rîșcani, municipiul Chișinău, din 04 septembrie 2015, a fost respinsă cererea de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ depusă de către Eugenia Nastas împotriva Consiliului și Primăriei comunei Stăuceni, privind anularea actului administrativ și obligarea emiterii actului, ca nefondată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2016 a fost respins apelul declarat de Eugenia Nastas. A fost menținută hotărîrea Judecătorei sectorului Rîșcani, municipiul Chișinău, din 04 septembrie 2015, la cererea chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ depusă de către Eugenia Nastas împotriva Consiliului și Primăriei comunei Stăuceni, privind anularea actului administrativ și obligarea emiterii actului.

La 14 martie 2016 Eugenia Nastas a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2016, solicitînd casarea deciziei recurate și a hotărîrii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată depusă de Eugenia Nastas.

În motivarea cererii recurente a indicat că decizia contestată este neîntemeiată și nu corespunde legislației în vigoare.

Consideră recurenta că situația din speță se încadrează în conținutul și sensul art.11 din Codul Funciar, care prevede că autoritățile administrației publice locale atribuie cetățenilor terenuri fără plată, eliberîndu-le titluri de proprietate asupra sectoarelor de teren ocupate de case, anexe gospodărești și grădini care li s-au atribuit în conformitate cu legislația.

Susține că extrasul din registrul bunurilor imobile la care a făcut referire instanța de apel prezintă o informație incompletă și irelevantă speței, ori acesta indică data înregistrării dreptului de proprietate ca fiind 24.07.2007, deși pentru obiectul litigiului în cauză are importanță anume perioada pînă în anul 2007.

A mai indicat că intimatul a încetat relațiile de folosință a terenului în mod unilateral și arbitrar, nefiind întrunite condițiile prevăzute de art.23 din Codul Funciar pentru stingerea dreptului asupra terenului.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii, referință și în conformitate cu prevederile Legii, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Eugenia Nastas ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod Procedură Civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII din Codul de Procedură Civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit.f) din Codul de Procedură Civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurent, însoțite de expunerea circumstanțelor de fapt și de drept ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al recurentului, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de Procedură Civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, din Codul de Procedură Civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii, avînd un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

Mai mult ca atât, Completul remarcă faptul că argumentarea expusă în cererea de recurs este în esență similară argumentării expuse în cererea de apel suplimentară din 18 noiembrie 2015, căreia instanța de apel i-a dat o apreciere clară. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, lipsit de conținut și evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de judecată.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod Procedură Civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Eugenia Nastas.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova,

Judecători –

Dumitru Mardari

Maria Ghervas